

Nr 30.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 mars 1913, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckta motioner om medgivande av årlig semester för tjänstgörande prästmän.

(2:a Avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom Första kammaren av herr *S. Stadener* (nr 77) och den andra inom Andra kammaren av herr *G. F. Lundgren* (nr 177) har föreslagits, att Riksdagen ville för sin del besluta att medgiva tjänstgörande prästman semester under en månad årligen, i den mån enligt vederbörande domkapitels beprövande sådant kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång, därest tjänsten upprätthålles genom tillfälligt åtagande av annan tjänstgörande prästman eller genom förordnande av stifts- eller kontraktsadjunkt, för vilken tjänstgöring Konungen funnit skäligt bevilja anslag ur kyrkofonden.

Angående utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till motionerna.

Den grundsats, som vid tilldelande av semesterförmån åt statens tjänstemän redan från införandet av detta institut gjort sig gällande, har varit, att sådan förmån icke borde tillkomma andra tjänstemän än dem, vilkas verksamhet vore av den art, att den helt och hållet eller till sin huvudsakliga del måste utövas å tjänsterummet under vissa bestämda tider varje dag. På grund av denna uppfattning hava häradshövdingarne, fögderitjänstemännen, skogsstatens tjänstemän m. fl. dylika tjänstemannagrupper icke ansetts behöva åtnjuta semester. Prästernas tjänstgöring torde även i allmänhet vara sådan, att densamma med tillämpning av nämnda synpunkt icke bör föranleda semesterförmån. Ett bifall till motionen skulle alltså innebära ett avvikande från den av ålder tillämpade principen i semesterfrågan och skulle kunna medföra konsekvenser i form av anspråk på ifrågavarande förmån från tjänstemannagrupper, som annars icke

skulle ifrågasättas till erhållande av densamma. Utskottet har härmed visserligen icke velat förneka, att det arbete, som påvilar vissa prästmän, särskilt i de större stadsförsamlingarna och även i vissa landsförsamlingar, kan vara så stort och utövas under sådana förhållanden i övrigt, att densamma skulle kunna motivera semesterförmån. Motionerna lämna emellertid icke någon ledning för bedömning av i vilka församlingar så kan vara fallet. Vid sådant förhållande kan utskottet icke tillstyrka motionerna.

Utskottet får alltså hemställa,

att herrar Stadens och Lundgrens förevarande motioner icke må av Riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 mars 1913.

På statsutskottets vägnar.

F. CL:SON WACHTMEISTER.
